

దిటిక

వి.పి.బి.నారాయణ్

స్టేషన్ ఐ.జి.ఆఫ్ పోలీస్

“రామయ్య! టెయినేమైనా లేటుండే మో కనుక్కున్నావా?” ప్రశ్నించాడు డియ్యస్సీ నాగభూషణం.
 “కరెక్ట్ బయానికే బాబూ! పన్నెండింటికల్లా వచ్చేస్తదంట” వినయంగా చెప్పాడు రామయ్య.
 టైమ్ చూసుకున్నాడు డియ్యస్సీ - ఇంకా మూడు గంటల టైముంది.

“చూడు రామయ్య! వచ్చేవాళ్ళు చాలా ముఖ్యమైన అతిథులు - మన ఆంధ్రా వంటకాలుఅంటే ఇష్టం”
 “చిత్తం - చిత్తం - నావన్నీ సరిగా చూసుకున్నా బాబూ! గోంగూర, అవకాయ, అప్పదాలు, వడియాలు, గెడ్డపెరుగూ అన్నీ ప్రత్యేకంగా చేయిస్తున్నా! కోడికూర, మటన్ రోస్టూ, బొమ్మిడాల కూర మన నాయుడు హోటల్లో జాగ్రత్తగా చెయ్యమనీ మరీ మరీ చెప్పాను”
 “అల్ రైట్! మరి ఓసారి గెస్ట్ హావుస్ కెళ్ళి చూసిరా - రూమ్ నీట్ గా వుండాలి! కొత్త సబ్బులు, తువ్వళ్ళా పెట్టమని చెప్పు - బెడ్ షీట్స్ కూడా కొత్తవే వుండాలని ఫేచెప్పానని చెప్పు. ఫ్రెజ్ లో ఫిల్టర్ వాటర్ పెట్టించు. తాళం చెవి తీసుకుని ఓ మనిషిని ప్రత్యేకంగా అక్కడుంచు - అర్థమైందా?” - అడిగాడు డియ్యస్సీ.
 “సిత్రం బాబూ”

“ఇంకా ఆలానే నిలబడతావేం! గెస్ట్ హావుస్ కు జీప్ లో వెళ్ళి రా!” అన్నాడు డియ్యస్సీ. రామయ్య పరుగులాంటి నడకతో జీప్ వద్దకు వెళ్ళాడు.
 “ఒరేయ్ భీమయ్య!” - అరిచాడు డియ్యస్సీ.
 చాటున బీడీ దమ్ము కొడుతున్న భీమయ్య “పిలిచారా బాబూ!” అంటూ నెమ్మదిగా వచ్చాడు.
 “కాదు. గుండెలలిసేలా అరిచాను. ఇంతకీ కారొచ్చిందా?”
 “వచ్చేసింది బాబూ”
 “మరి చెప్పవేం - వెళ్ళి డ్రయివర్ నిలా పీలుచుకురా!” మరుక్షణంలో భీమయ్య డ్రయివర్ ని తీసుకొచ్చాడు.
 “బండి కండిషన్ బావుందా?”
 “బ్రహ్మాండంగా వుంది సర్”
 “కార్లో ఏసీ పనిచేస్తుందా?”
 “చేస్తుంది సర్!”
 “పెట్రోల్ పోయిందావా?”
 “ట్యాంక్ ఫుల్ చేయించి మరీ

వట్టుకొచ్చానుసర్!”
 “అయితే పదకొండున్నరకల్లా షేషన్ కెడదాం. టిఫిన్ చేసి రెడీగా వుండు” - అన్నాడు డియ్యస్సీ. డ్రయివర్ నిష్క్రమించాడు.
 డియ్యస్సీ నాగభూషణం సంతృప్తిగా తలవంకించాడు. మరి వచ్చే అతిథులు మామూలు వాళ్లేంకాదు. తన ఒక్క గానొక్క కూతుర్ని చూడ్డానికొస్తున్నారాయె. ‘ఈ సంబంధం ఖాయమైతే చాలు!’ మనసులోనే విడుకొండల వాణ్ణి ప్రార్థించాడు నాగభూషణం.
 ఇంతలో గెస్ట్ హావుస్ కవి బయల్దేరిన రామయ్య, ముఖాన్ని తోటకూర కాడలా వేలాడేసుకొని గదిలోకి ప్రవేశించడంతో నాగభూషణం గుండె గుభేల్పంది.
 “ఏమైంది రామయ్య?” - అందోళన నిండిన స్వరంతో ప్రశ్నించాడు నాగభూషణం.
 “మనూరి యమ్మెల్లె మీసాల పోతు

రాజగారు గెస్ట్ హావుస్ తీసేసుకున్నారండి - ఎంతజెప్పినా వాళ్ళ మడుసులు ఇనడం లేదు బాబయ్య!” - చల్లగా చెప్పాడు రామయ్య ఏడుపు ముఖం పెట్టి.
 నాగభూషణం ముఖం మాడిపోయింది.
 “యమ్మెల్లె గారిల్లు ఇక్కడే గదరా! ఆయనకు గెస్ట్ హావుస్ లో పనేంటిరా?”
 “తెల్లండి బాబూ!”
 “సరే! ఓసారి గెస్ట్ హావుస్ కు ఫోన్ కలుపు”
 రామయ్య ఫోన్ కలిపాడు. యమ్మెల్లె మీసాల పోతురాజు గారి అనుంగు శిష్యుడు చెంచారావు లైన్లోకొచ్చాడు. డియ్యస్సీ నాగభూషణం సాధ్యమైనంత సామ్యాన్ని కంఠంలో పలికిస్తూ “హలోవ్! చెంచారావు గారూ! బావున్నారా?” - అన్నాడు. చెమ్మారావు క్రిందబడిన స్టీలు చెంచాలా శబ్దం చేస్తూ గలగలనవ్వాడు.
 “మొన్న కోడిసాలెం మర్డర్ కేసులో యమ్మెల్లె గారు వదిలి పెట్టమన్నా మీరేం పట్టించుకోలేదు మరి” - అదోలా విషపు నవ్వు నవ్వాడు.
 ‘అమ్మ దొంగగాడిదా - ఏం లింక

3-1-92 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్ వారి

కోరమాండల్ సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ వారి భీమ సిమెంట్

“ఓహో!”
 మనసులోనే ఆశ్చర్య
 పోయాడు డియస్పీ.

“యమ్మోలే గారున్నారా?”

“గదిలో నిద్దరోతున్నారు - ఎప్పుడో
 చివినా లేపాద్దన్నారు” డియస్పీకి అర్థమై
 పోయింది. తాను రూమ్ కావాలంటే
 యమ్మోలే చచ్చినా ఇవ్వడు సరిగదా -
 కొత్త ప్రాజెక్టు కూడా సృష్టిస్తాడు.
 ఫోన్ పెట్టేసిన డియస్పీ బుర్రలో
 విచిత్రమైన ఆలోచన మెదిలింది.

‘వచ్చే అతిథులు అతిముఖ్యమైన
 వాళ్లు. వాళ్లను గెస్ట్ హవుస్ లో ఎలా
 గైనా ఏకామిడేట్ చేయాలి. చేసి
 తీరాలి’ - మనసులోనే అనుకున్నాడు
 డియస్పీ నాగభూషణం.

“రామయ్యా! యమ్మోలే గారింటికి
 ఫోన్ చేసి, అమ్మగారితో నేను మాట్లా
 డతానని చెప్పు” నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఓ నిమిషం తరువాత యమ్మోలేగారి

భార్య గజ పర్యతవర్ణవి లైన్లోకొచ్చింది.

“నమస్కారమండీ - అన్నయ్య
 గారూ” - పలకరించింది పర్యతవర్ణవి.

“ఆ - నమస్కారమమ్మా - మీ
 ఆరోగ్యమెలా వుంది?”

“బాగానే వుందండీ అన్నయ్య
 గారూ”

“మీవారి ఆరోగ్యమెలా వుందమ్మా?”

“ఆయనకేం అన్నయ్య గారూ!
 నిక్షేపంలా వున్నారు. ఇంటి సంగతి
 పట్టించుకోడానికి తీరిక దొరకదు
 గానీ - ఊళ్ళో సంగతులన్నింటికీ
 తగుదునమ్మా అంటూ తిరుగుతుం
 డాడాయన”

“బాగా చెప్పావమ్మా - నీలాంటి
 దొడ్డ యిల్లాలు ఇంట్లో వుండగా ఆయ
 నకా గెస్ట్ హవుస్ లో ఏంపనమ్మా”

“అయ్యో... అయ్యో... వీడి
 జిమ్మడ - గెస్ట్ హవుస్ లో మకాం
 పెట్టడా మా ఆయన” - ఫోన్లోనే
 ఘోషమన్నదా దొడ్డ ఇల్లాలు.

“జాగ్రత్తపడు తల్లీ - ఇంటి
 భోజనం మాని హోటల్లో తింటే
 వాళ్లు గుల్లవుతుందమ్మా - మన
 పేపరు చూస్తావా తల్లీ”

“చూస్తానన్నయ్య గారూ!”

“ఇలాంటి విషయాల్లో జాగ్రత్తగా
 వుండాలి. ఈ మధ్య ఎయిడ్స్
 అనే భయంకరమైన అంటు వ్యాధి
 వ్యాపించింది. ఈ మధ్యే హైదరాబా
 ద్ లో ఒకడు చచ్చాడు. ఆ ఎయిడ్స్
 ఎంత భయంకరమైన అంటు వ్యాధి
 తెలుసా తల్లీ - ఆ శవాన్ని తాకడానికి
 సైతం భయపడి అంతా పారిపోయా
 రంటమ్మా!”

“అన్నయ్యగారో - నాకెందుకో
 భయమేస్తోంది”

“ఇలాంటిప్పుడే గుండె ధైర్యం

కావాలి తల్లీ - భయపడితే ఎలా
 గమ్మా! అసలా ఎయిడ్స్...”

“ఇంకం చెప్పకండి అన్నయ్య
 గారూ! నేనిప్పుడే ఆయన్ని ఇంటికి
 గుంజుకొస్తా - దయచేసి ఇకముందు
 ఎప్పుడయినా మాయన పిచ్చి వేషా
 లేస్తే నాకు చెప్పడం మరచిపోవద్దు.
 వుంటాను” - ఫోన్ పెట్టేసింది పర్య
 తవర్ణవి. నాగభూషణం నవ్వుకు
 లేకపోయాడు. సరిగ్గా పది నిమిషాల
 తరువాత రామయ్య చెప్పాడు.

“యమ్మోలే పోతురాజు వున్న
 పళంగా గెస్ట్ హవుస్ ఖాళీ చేసా
 డ్దార్”. నాగభూషణం మరోసారి
 నవ్వాడు తన క్రిక్ పనిచేసినందుకు.

యమ్మోలే పోతురాజు ఆ తరువాత
 గెస్ట్ హవుస్ బుక్ చేసిన దాఖలాలేమీ
 లేవు.

3-1-92 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక